

מסורת הש"ס

(א) [לקמן עג: ו"ט], (ב) יומא
ז: מנחות לו: (ג) [נ"י מוס'
מנחות לו: ד"ה אי קסבר,
(ד) לקמן קו: (ה) [לקמן יג:
(ו) [שם אי ואלו], (ז) [צ"ל
רבי], (ח) [מוספת פ"ו],
(ט) [מוס' שם ע"ש], (י) [צ"ל
בשבת אומר וכו'], (כ) [ר"מ
מח' פ"ו], (כא) [שמות
מח':] להערים, להניח,
(ג) [קהלת פסוק דברות
הטובה],

ורה אור השלם

וַיְהִי עַל מִצַּח אֶהֱרֹן
וַיִּשָּׂא אֶהֱרֹן אֶת עֹן
הַקִּדְּשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְכָל מִתְּנַת
קִדְּשֵׁיהֶם וַיְהִי עַל מִצְחוֹ
תְּמִיד לְרָצוֹן לֶהֱם לִפְנֵי יי
שְׁמוֹת כַּח לַח

הגהות הב"ח

(א) גמ' חלל לקיפא עריב
שנתנה שירד דלף;
(ב) רש"י ד"ה מי דמי התם
לא ניחא; (ג) ד"ה שנת היא
מלועזק רצין (להרמז) מו"מ
ויו"צ ס"א להכריע;
(ד) תו"ב ד"ה שמא וכו'
ירמא אלו כנים שנראש ואין
דרך שחורה הקופצת
להיות בראש ונמנה פ"ב
וכו' להרוג כנים ועוד
בנרות כ"ל:

גליון הש"ם

גמ' מי אלימא ממנתינ
ובו'. לקמן דף פג ע"א
עירוזין דף פט ע"ב:
שם ואין מבקרין חולין
וב"ה מתירין. עי' לקמן קנ
ע"א חוס' ד"ה ואמר ר"א:
רש"י ד"ה וב"ה מתירין
דקסברי חפצין וכו'. לקמן
דף קנ ע"א:

מוסף רש"י

בשביל שלא ילקה
הכותל. ונפלו על הקערה
וממנו לפירות, לא הוכשרו,
ללא ניחא ליה בהך גשמים
וצנפילתן (חולין טז.) כאילו
הורג גמל. משום דגדול
הוא נקט ליה (לקמן טז.).

רבינו חננאל

[illegible]

שאלה ויקה מ'. דהיינו אכולי טעונן לא חשיב ליה הך כפיה: מי דמי. (שם) הא לא ניחא ליה בהך משחקן כלל וזכרנו לא ירדו וזהו נמי דכפיה דמחשבה דחשיבה ליה אכן משחקין דמסקין צעינן וכפיה וזו אינה אלא תגלגלות עיניו שזו חשבון כזה אבל הכא לענין שבת מחשיבותא דהואילא דפסדינן והך הוואילא דכס חשיבא דקא

[illegible]

רבי יהודה. דלמך מלכא דשאינא
זריכה לגופה שבריתו לא מעשה ואינו
לעיקר (תחלתה) [תכליתה] מי הכא
שאינו כריך לזביה זו שעל ידה בא הכיס
הזה ואפ"כ חייב עליה. ופלוגמתייהו
בזהבאנטי (לחקן ק"ג :גא) גבי מוילא
המת במטה חייב ואפ"כ דהולאת המת
לא ניחא ליה ביה ור"ש פוטר : **עס**
השיבא. ולא חיישין דילמא נפיק בזה
משחטקן : והיה על מחו סמידי. קרא
וימירא הוא להך דרשה דהא כבר קבע
הוא מקום והיה על מחו אהרן : **למשמש**
בצדו. שלא ירא כרף בשום דבר פן
יוציאו : **הלכא דרבי.** דבר גדול פן
כחן להפרישו מאיסור שבת : **שמא**
יהירוג. וזיוס נמי עסקין ולאור הנר
דמתני' אלא יקרא קאי : **כהורג גמל**
כלומר דגדול מאל : או דילמא. לאור
הנר דקמני אתרוייהו קאי ותרוייהו
שמא יטה אלל ביום שפיר דמי : **גמר**
אילמא מפתסיין. דקמני לאור הנר
בסוקר ואפ"כ מתפסק לן דאיכא לפלוגי
בזהו ולמימר דלאור הנר אלא יקרא
קאי הכא נמי איכא למימר דאין פולין
אפילו ביום ולאור הנר אין קורין קאי :
ס"א. דקמני לאור הנר בתרוייהו :
בבני מחווא. מפנקי ולא עבדי מלכא
ובגדיהם רחבים כשל אשה ואריכים
עינין : **מידע ידעי.** שבגדי האנשים
קורין שעוטקין בשדות במלכא ולא
גשים רחבים במי יד שלהן : **דוקנות.**

קאָרעיס צומאָט ושל אנשי מעונגין
 הרבנים ודומין זה לה וגזרין שמא יטה: **אנל דילודות.** הרבנים הרב
 ששלל ימאסו: **אפיקטיווין.** הקהה גומיט"ל זע"ו כך מנאחי: **מול**
 ציומק ויהרוג דסבירל ליה הריגת כינה שנות. ואזל שאול כר"י
לנא. ספל: **מאנול.** כינה: **מסירין.** דרמפרט טעמל
 אילויס פרים ורביס אל כל שפרה ורבה ויניה אינה פירה ורבה
 דרבהני נמי פליגי ז"ש וז"ה: **אין משדין.** בשבת משום ממלא חפץ
 משום דמאטער עס המאטערין: **שבת היא מלועוק.** כרץ (לרביזש) דע

ורבנן סבוראי פירשו לה, ותמצא במסכת כריתות בפרק ספק אכל חלב בסופו (91 ב), תנו רבנן ודחניא חייב קסבר מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה. והתנאי שהזכרתי על דברי ר' שמעון יאית ליה ריחא הוצאתו והוצאתו מלאכה שצריכה לגופה, ותניא בפרק אמר ר' עקיבא בסופיה המוצא וכתבתי ממנו הלכה שהורסם זכרו. וכפשוטו של דברים יראה סייע גידול לאותו הפרט שפרטנו

יציאות השבת פרק ראשון שבת

יב.

ושבתוכה הרי זה בבי יותן. אין זה צמטתה אלא שש"ס
מקדק מקנט היתמין והילפין אין בבי יותן משמע
הא שבתוכה הרי הן בבי יותן: **שש"ס** יהרונ. הרב יוסף
מאורליי"ש דינה היינו שחורה הקופלת דכתיב וכן את עפר הארץ
והיה לכניס (שמות ט) **ודרך** שחורה

הקופסת ללאת מן הארץ^א וזאת נחלקו
עליו רבנן אבל פירושם היא המה^ב
הרושמת וחייב עליה אפילו לרבנן
כדאמר^ג 'פ' שמונה שרשים' (לקמן דף
קז: ושם) ואין נראה לר"ת דאמרין
במדרש^ד 'אין ל' גווש רמה אלו כנים
שבראש' (י) וצנדה פ"ב (דף כ:). שלח לה
מסריקומא מקטל קלמי ופ' בקוטרם
מסרק להרוב כנים^ה ואין דרך שחורה
הקופסת להיות בראש^ו ועוד צברות
(פ"ו דף נא:) אמרין^ז ממדוריו מילי
ומסמרטוני קלמי^ח ודקר כנים לצנות
הרושמת להיות צמרקוניו במגדלי
ישנים ועוד דפרעוש אמר לקמן בפרק
שמונה שרשים (דף קז:) שהוא פרה
ורבה וכמה הרושמת אינה פרה ורבה
אלא כזה מועיט אדם לכך נראה לר"ת
לשחורה הקופסת היא פירעוש וחייב
עליה לביש וכמה הרושמת פרה להרוב
כז"ה המחרין^י וצקוטרם נמי פירש
בסמוך דרבה מקטע להו בשבת:

לעזי רעז"י

נומיט"א [וומיט"א].
סם הקאה.

מוסף תוספות

[illegible]

רבי נסים גאון

[illegible]

ותה גזלים כשבת להתחמם בהם והבעירו מאלוהין, תני חזא חייב ותניא אחריתי פטור, ואז דתניא
 כ"ה היה רוח עז והוציאו חייב שבתא, כ"ה מצאתי בפי' אדוננו האי ואלו דברי, ומדקדיקי רבנן בהאי
 ירוח עז כל שהוא. ואית לה להא מילתא שיעתא בתלמוד ארץ ישראל ומילתא מוכחא, עד הנה
 בשעתיו בסוף הדברים שנאמרו לשם מודה ר' שמעון כ' לא היא שיעתא אבל סמכתי על דברי